

Karel Schelle – Jaromír Tauchen (eds).

ENCYKLOPEDIE ČESKÝCH PRÁVNÍCH DĚJIN

I. svazek

A – Č

2015

Vzor citace:

SCHELLE, Karel – TAUCHEN, Jaromír (eds). *Encyklopedie českých právních dějin, I. svazek A–Č*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2015. 976 s. ISBN 978-80-7380-562-3
v koedici Ostrava: KEY Publishing, 2015. ISBN 978-80-7418-239-6.

KATALOGIZACE V KNIZE - NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Encyklopedie českých právních dějin. 1. svazek, A–Č / Karel Schelle, Jaromír Tauchen (eds). -- Plzeň : Vydatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. ; Ostrava : KEY Publishing s.r.o., 2015. -- 969 stran ISBN 978-80-7380-569-2 (Soubor : Vydatelství a nakladatelství Aleš Čeněk). -- ISBN 978-80-7380-562-3 (Vydatelství a nakladatelství Aleš Čeněk : vázáno). -- ISBN 978-80-7418-238-9 (Soubor : KEY Publishing). -- ISBN 978-80-7418-239-6 (KEY Publishing : vázáno)

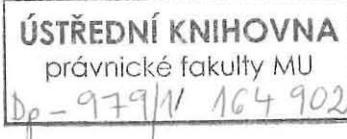
34(091) * (437.3)
- právní dějiny -- Česko
- encyklopedie

34 - Právo [16]

Spolutvůrcem Encyklopedie českých právních dějin je Evropská společnost pro právní dějiny - The European Society for History of Law - www.historyoflaw.eu

Jednotlivá věcná hesla byla recenzována členy vědecké rady.

© Karel Schelle, Jaromír Tauchen (eds).
© Vydatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o.
© KEY Publishing s.r.o.

ISBN 978-80-7380-562-3 (Vydatelství a nakladatelství Aleš Čeněk)
ISBN 978-80-7380-569-2 (Soubor - Vydatelství a nakladatelství Aleš Čeněk)
ISBN 978-80-7418-239-6 (KEY Publishing)
ISBN 978-80-7418-238-9 (Soubor - KEY Publishing)

Vědecká rada

prof. JUDr. et PhDr. Karolina Adamová, DSc.
prof. JUDr. Jozef Beňa, CSc.
prof. JUDr. Jan Kuklík, DrSc.
doc. JUDr. Karel Schelle, CSc.
prof. JUDr. Michal Skřejpek, DrSc.
JUDr. Jaromír Tauchen, Ph.D., LL.M.
prof. JUDr. Ladislav Vojáček, CSc.

Redakční rada

doc. JUDr. Miroslav Černý, Ph.D., JU.D.
JUDr. Petr Dostálík, Ph.D.
JUDr. et Mgr. Ondřej Horák, Ph.D.
JUDr. Antonín Lojek, Ph.D.
PhDr. Marie Makariusová
PhDr. et Mgr. Jakub Razim, Ph.D.
JUDr. Marek Starý, Ph.D.
doc. PhDr. František Stellner, Ph.D.
JUDr. Ján Štefanica, Ph.D.
JUDr. et Mgr. Vendulka Valentová

Hlavní redaktori

doc. JUDr. Karel Schelle, CSc.
JUDr. Jaromír Tauchen, Ph.D., LL.M.

Tajemnice redakce

Mgr. Martina Pospíšilová

„...dnešku plně neporozumí, kdo nezná včerejšek.“

Alois Jirásek

Obsah

Úvodem	11
<i>Karel Schelle, Jaromír Tauchen</i>	
Vývoj práva	15
<i>Pavel Maršílek</i>	
Státnost a historické vědomí	29
<i>Karolina Adamová, Ladislav Křížkovský</i>	
Periodizace českých a československých právních dějin	34
<i>Karel Schelle, Ladislav Vojáček</i>	
Zpracování českých právních dějin	114
<i>Karel Schelle, Ladislav Vojáček</i>	
Česká právní věda	117
<i>Česká právní věda do roku 1948</i>	<i>117</i>
<i>Jan Pinz</i>	
<i>Česká právní věda (1948–1989)</i>	<i>151</i>
<i>Pavel Maršílek</i>	

VĚCNÁ HESLA

Absolutismus.....	168
<i>Jiří Hrbek</i>	
Absolutismus bachovský (1851–1860)	174
<i>Karel Schelle</i>	
Absolutismus osvícenský	183
<i>František Stellner</i>	
Administrátor	185
<i>Jitka Jonová</i>	
Adopce	186
<i>Michaela Zuklínová</i>	
Advokacie	187
<i>David Pakandl, Lukáš Pakandl</i>	
Agrární komora České republiky	231
<i>Bohumír Brom</i>	
Akcie	235
<i>Zuzana Filipová</i>	

Akcíz	243	Biskupství (diecéze)	351
Milan Hlavačka		Jitka Jonová	353
Akční výbory Národní fronty (1948)	244	Braniborsko	
František Hanzlík		Marek Starý	355
Alod	251	Bratrstvo náboženské	
Karolina Adamová		Jiří Mikulec	359
Amnestie	252	Brezněvova doktrína	
Zdeněk Koudelka		Zbyněk Petráček	360
Antropologie práva	267	Brněnská normativní právní škola	
Tomáš Ledvinka		Miloš Večeřa	366
Apoštolská konstituce Praescriptionum sacrosancti (1977)	271	Brněnské městské knihy	
Jana Hlebová		Ludmila Sulitková	375
Arbitráž hospodářská (1946–1991)	272	Břetislavova nařízení proti pohanství (1092)	
Karel Marek, Ladislav Vojáček		Jan Škvorník	376
Arbitráž mezinárodní a Československo	276	Břetislavův staršínský zákon (1054)	
Radka MacGregor Pelikánová		Jan Škvorník	377
Arcibiskupství (arcidiecéze)	286	Budovatelský vládní program (1946)	
Jitka Jonová		Peter Mosný, Miriam Laclavíková	381
Arcičíšnický	287	Bula Ad Christifidelium spirituali (1996)	
Lenka Šmidová Malářová, Jan Škvorník		Jana Hlebová	382
Arcijáhenství, arcijáhni	289	Bula Cunctis ubitque pateat (1777)	
Jitka Jonová		Jana Hlebová	382
Archeologie a právo	290	Bula Cunctis ubitque (1785)	
Tomáš Michalík		Jana Hlebová	383
Archeologie právní	291	Bula Deus humanis salutae auctor (1855)	
Karolina Adamová		Jana Hlebová	383
Archivnictví a spisová služba	294	Bula Dominus ac Redemptor noster (1773)	
Michal Wanner		Jana Hlebová	384
Archivy a právní historie	305	Bula Ex supernae providentia maiestatis (1344)	
David Hubený		Jana Hlebová	384
Asanace	309	Bula Gloria in excelsis Deo (869)	
Milan Hlavačka		Jana Hlebová	385
Austroslavismus	311	Bula Industriae tuae papeže Jana VIII. (880)	
František Stellner		Ignác Antonín Hrdina	385
Autonomie Podkarpatské Rusi (1938)	313	Bula Primitiva illa Ecclesia (1655)	
David Kolumber		Jana Hlebová	386
Autonomie Slovenska (1938)	316	Bula Pro Supremi Ecclesiae Pastoris munere (1993)	
David Kolumber		Jana Hlebová	387
Azyl (do roku 1848)	320	Bula Super universas (1664)	
Antonín Lojek		Jana Hlebová	388
Azyl (od roku 1848)	330	Bula Suprema dispositione (1777)	
Kamil Nedvědický		Jana Hlebová	388
Basilejská kompaktáta (1433/1436)	335	Burza	
Ignác Antonín Hrdina		Robert Zeman	389
Beneficium	337	Cech	
Antonín Lojek		Martina Lehmannová	395
Berní reces	337	Celnictví (do roku 1990)	
Veronika Mojžišová		Martin Nový	399
Berní rula	338	Celnictví (od roku 1990)	
Veronika Mojžišová		Pavel Matoušek	430
Bezpečnostní informační služba	343	Cenné papíry	
Petr Maule		Jindřich Vítěk	445
Bezpečnostní rada státu	344	Cenzura literatury a tisku	
Vlastislav Man		Magdaléna Pokorná, Michal Charypar, Pavel Janáček, Tomáš Pavliček, Petr Píša, Petr Šámal, Michael Wögerbauer	459
Bibliografie právnické	345	Cikáni	
Karel Schelle, Jaromír Tauchen		Hana Chrastinová	492
Biografie právnické	348		
Karel Schelle, Jaromír Tauchen			

Církev a stát	504	České země a římsko-německá říše ve středověku	666
Tomáš Parma, Jitka Jonová, Damián Němec		Jakub Razim	677
Čarodějnictví	526	České země a římsko-německá říše v raném novověku	
Jaromír Slušný		Jiří Kubeš	682
Časopisy právnické	538	Česko-americké vztahy	
Stanislav Balík (*1928), Stanislav Balík (*1956)		Zdeněk Veselý	690
Čelední poměr	542	Česko-arabské vztahy	
Ladislav Vojáček		Eduard Gombár	703
Česká a moravská státoprávní deklarace (1868)	545	Česko-britské vztahy	
Pavel Cibulka		Zdeněk Veselý	710
Česká dvorská kancelář ve Vídni (<i>Böhmisches Hofkanzlei in Wien</i>) (1624–1749)	546	Česko-francouzské vztahy	
Christian Neschwara		Zdeněk Veselý	721
Česká Horní Falc, Nové Čechy, Neuböhmen	547	Česko-italské vztahy	
Lenka Bobková		Zdeněk Veselý	727
Česká kancelář	548	Česko-izraelské vztahy	
Mlada Holá, Martin Holý		Tomáš Pojar	731
Česká kanonistika	552	Česko-maďarské vztahy	
Jiří Rajmund Tretera, Záboj Horák		Robert Pejša	751
Česká konfederace (1619–1620)	566	Česko-německé vztahy	
Karolina Adamová		Zdeněk Veselý	763
Česká konfese	597	Česko-polšté vztahy	
Jaroslav Pánek		Zdeněk Veselý	770
Česká národní rada (1945)	600	Česko-rakouská (spojená) dvorská kancelář (<i>Vereinigte Böhmischo-Österreichische Hofkanzlei</i>)	
Jan Gebhart		Christian Neschwara	773
Česká národní rada (1968)	602	Česko-rakouské vztahy	
Zdeněk Jičínský		Miroslav Šepták	779
Česká národní rada (1969–1992)	610	Česko-ruské vztahy	
Karel Schelle		Zdeněk Veselý	791
Česká republika v mezinárodních organizacích zajišťujících mezinárodní mír a bezpečnost	612	Česko-Slovenská národní rada v Paříži (1940)	
Cyril Svoboda		Martin Skaloš	796
Česká společnost pro mezinárodní právo	622	Česko-Slovenská republika (1938–1939)	
Antonín Lojek		David Kumber	811
Česká státoprávní ohrazení	623	Česko-vatikánské vztahy	
Pavel Cibulka		Michal Pehr	816
Česká tisková kancelář	625	Československá diplomacie (1918–1992)	
Jan Stejskal		Jindřich Dejmek	836
České historické státní právo	628	Československá národní rada v Paříži (1916–1918)	
Pavel Maršíálek		Petr Prokš	838
České státní právo a německé politické strany	634	Československá obchodní komora	
Pavel Cibulka		Bohumír Brom	850
České státní právo v mladočeském politickém programu	639	Československé zahraničně-právní vztahy (1918–1939)	
Pavel Cibulka		Martin Skaloš	868
České státní právo v pojetí konzervativních velkostatkářů	643	Československé zahraničně-právní vztahy (1939–1945)	
Pavel Cibulka		Martin Skaloš	877
České státní právo v pojetí sociálních demokratů	647	Československé zahraničně-právní vztahy (1945–1992)	
Pavel Cibulka		Martin Skaloš	890
České státní právo v pojetí „státoprávních“ stran	649	Československo-americká naturalizační úmluva (1928)	
Pavel Cibulka		František Emmert	891
České státní právo v politickém myšlení realistů	650	Československo-jugoslávské vztahy	
Pavel Cibulka		Jana Škerlová	901
České státní právo v programech politických stran kolem roku 1900	652	Československo-polská (kon)federace v kontextu federačních projektů za 2. světové války (1939–1942)	
Pavel Cibulka		Jan Němcéek	910
České státní právo v staročeském politickém programu	653	Československo-polské územní spory (1918–1958)	
Pavel Cibulka		Jiří Friedl	915
České stavovské povstání (1618–1620)	657	Československý národní výbor v Paříži (1939–1940)	
Ivo Bartoček		Jan Kučík	923
České zahraničně-právní vztahy (1992–2014)	664	Československý zahraniční vojenský odboj za první světové války (1914–1918)	
Tomáš Mach		František Emmert	923

Československý zahraniční vojenský odboj za druhé světové války (1939–1945)	927
František Emmert	
Český akademický spolek „Právník“	930
Renata Veselá	
Četnictvo	935
Michal Dlouhý	
Číšník, stolník	951
Jan Zelenka, Jakub Razim	
Člověčenství	952
Jaroslav Čechura	
Čtyři pražské artikuly	955
Jiří Bílý	
Seznam autorů	963
Resume	969

Úvodem

Projekt pod názvem Encyklopédie českých právních dějin sleduje summarizaci vědeckých poznatků o nejdůležitějších právněhistorických událostech, pramenech a osobnostech českých právních dějin. Editoři se tímto projektem rozhodli navázat na předchozí snahy o zpřístupnění veřejnosti informací z právní historie v podobě slovníku. Počátky těchto snah sahají do konce 19. století. Tehdy Hermenegild Jireček začal zpracovávat historický slovník slovanského práva, který vyšel v roce 1904 v rozsahu 448 stran¹. Zároveň začal Karel Kadlec pracovat na soupisu materiálů pro Všešlovanský naučný slovník (glosář), v němž měla být zachycena terminologie všech slovanských národů. Téměř třicet let se svými spolupracovníky sbíral materiál k dílu, jež mělo být vyvrcholením jeho vědecké práce. Své představy o slovanském glosáři představil v roce 1925 v polském časopise *Księga pamiątkowa ku czci Oswalda Balzera*.² V roce 1928 však zemřel a slovník tak zůstal nedokončen.

Další etapa snah o právněhistorický slovník začala až v roce 1950, kdy Václav Vaněček jakožto předseda právněhistorické komise zřízené v tehdejším Slovanském ústavu všechn materiál glosáře převzal. Po ustavení Československé akademie věd byla tato komise včleněna do nově vzniklého kabinetu dějin státu a práva ČSR. S komisí do akademie věd přešel i veškerý Kadlecův materiál. Všešlovanská Kadlecova koncepce však byla opuštěna a měla být v první etapě zpracována jen bohemistická část glosáře s cílem vytvořit Český právněhistorický terminologický slovník³. Účelem slovníku mělo být provedení výkladu již neznámých nebo nejasných právněhistorických pojmu.⁴ V roce 1953 byla vytvořena rámcová pravidla pracovního postupu při přípravě slovníku a o rok později pravidla první (excerpní) etapy prací, jež byla společně publikována v Právněhistorických studiích č. 2. Z uvedených pravidel mimo jiné vyplynulo, že měly být zaznamenány výrazy, které byly v oblasti české a slovenské národní kultury vytvořeny v souvislosti se státním a právním životem (s politickými a právními institucemi) anebo jichž bylo v této souvislosti typicky použito, ať

¹ Jireček, H., PROVE – Historický slovar slovanského práva, Praha-Brno 1904.

² Kadlec, K., O potřebě historických glosářů slovanských. In: *Księga pamiątkowa ku czci Oswalda Balzera*, Lwów, tom II, s. 1–11, 1925.

³ Tehdy navrhovaný název slovníku byl „Historický slovník právní terminologie v Československu“.

⁴ Rouček, B., Růžička, B., Pracovní heslář českého právněhistorického terminologického slovníku, Praha 1975, úvod.

bylo o výrazy české, slovenské, latinské, německé, maďarské nebo jiné. Dále bylo rozhodnuto, že práce bude rozdělena do několika etap s tím, že v první etapě bude provedena reexcerpce materiálů, dosud zpracovaných v letech 1929–1952 v České akademii věd a umění a ve Slovanském ústavu pro bohemistickou část Kadlecova glosáře.⁵ V roce 1956 došlo k upřesnění pravidel pracovního postupu slovníku.⁶ Do diskuse o dalším postupu byly zapojeny další vědecké instituce, například Ústav pro jazyk český ČSAV, Kabinet filologické dokumentace Ústavu české literatury ČSAV a Státní ústřední archiv. Definitivně bylo stanoveno, že slovník má obsahnout veškerou právní terminologii, které se používalo v českých zemích od nejstarších dob, a to bez ohledu na to, o jaký jazyk šlo. Jádrem slovníku však měla být terminologie česká.⁷ Práce na tomto projekty měla odezvu i v zahraničí, zejména v Polsku.⁸

Výsledkem práce Ústavu státu a práva ČSAV byl soubor více než 250 000 hesel uspořádaných na kartotéčních lístcích. Ty byly pro další badatelské účely zpracovány autorskou dvojicí Bohuslav Roučka a Vladimír Růžička do pracovního hesláře, jenž byl interně vydán v roce 1975.⁹ Další práce na tomto hesláři však nepokračovaly.

Dalším inspiračním zdrojem pro vytváření koncepce Encyklopédie českých právních dějin byly obdobné zahraniční publikace, z nichž redaktory zaujal především německý výkladový slovník „Handwörterbuch zur deutschen Rechtsgeschichte“. Jedná se o nejvýznamnější příručku pojednávající o německých právních dějinách. Nabízí abecedně řazená hesla právněhistorických, historických a právních pojmu, událostí a osobnosti. Časové rozpětí sahá od antiky až do současnosti, přičemž těžiště leží v období středověku. Cílovou skupinou pro tento slovník jsou vedle právních historiků, obecných historiků, teologů a mediavistů rovněž další zájemci z ostatních oborů historie.

První vydání vycházelo v berlínském vydavatelství Erich Schmidt Verlag mezi lety 1971–1998 v celkem pěti svazcích a obsahovalo více než 5000 hesel. Slovník založili Wolfgang Stammler, Adalbert Erler a Ekkehard Kaufmann. Od roku 2004 probíhají práce na druhém vydání, na kterém se podílí Albrecht Cordes, Hans-Peter Haferkamp a Heiner Lück. Autorský kolektiv tvoří 540 odborníků a mělo by být vydáno celkem šest svazků. Jednotlivá hesla byla nově přepracovávána a jsou do nich zahrnuty nové vědecké poznatky z posledních padesáti let. Oproti prvnímu vydání jsou výrazně posíleny moderní dějiny a došlo rovněž ke zřetelnějšímu zdůraznění evropských souvislostí. První svazek vyšel v roce 2008, druhý v roce 2012. Slovník disponuje rovněž elektronickou verzí na internetu, kde je možné zakoupit hesla i jednotlivě.¹⁰

Až v roce 2009 v Brně vznikla právněhistorická společnost The European Society for History of Law, jejímž cílem je především umožnit co nejširší, zejména právnické veřejnosti poznat historické souvislosti minulé, současné i budoucí právní úpravy jednotlivých institutů. Dále právníkům v právní praxi zprostředkovat a přiblížit dobové názory na některé právní problémy. Společnost začala vydávat v Londýně ang-

⁵ Právněhistorické studie, č. 2, 1956, s. 73–81.

⁶ Tehdy již nazývaného „Historický slovník české právní terminologie“.

⁷ Právněhistorické studie, č. 3, 1957, s 275–280.

⁸ Bardach, J., Sobociński, W., Czasopismo prawnohistoryczne, roč. 9, č. 1, 1957, roč. 10, č. 2, 1958, roč. 11, č. 1, 1959.

⁹ Rouček, B., Růžička, B., Pracovní heslář českého právněhistorického terminologického slovníku, Praha 1975.

¹⁰ Erler, A., Kaufmann, E., (eds.), Handwörterbuch zur deutschen Rechtsgeschichte: HRG. 1. vydání. Berlin 1971–1998.

lický právněhistorický časopis *Journal on European History of Law*, pořádat vědecké konference a publikovat právněhistorické texty, a to jak v podobě sborníků, tak monografií. Zakladatelé této společnosti však chtěli jít mnohem dále, pokusit se sumarizovat všechny podstatné, doposud vybádané právněhistorické poznatky. A tak se v roce 2013 zrodila myšlenka mnohonásobné Encyklopédie českých právních dějin.

Encyklopédie je strukturována do několika částí. Kromě vstupních úvodních studií osvětlujících vznik a podstatu práva, vztah státu a práva, periodizaci vývoje státu a práva na území dnešní České republiky a vývoj právní vědy je hlavní stěžejní částí encyklopédie mnohosvazkový komplex obsahující věcná hesla. Samostatnou část encyklopédie tvoří několikaset - členný soubor životopisů předních českých a československých právníků. Doplňky encyklopédie jsou přílohy a podrobný přehled právních dějin v datech.

Každé heslo je doplněno podrobnou bibliografií. V rámci ní jsou jednotlivé tituly uváděny ve zkráceném bibliografickém záznamu. Dále je za každým heslem uveden odkaz na základní související hesla.

I když se jedná o encyklopédii českých právních dějin, tyto jsou pojaty v co nejširších souvislostech, které vždy vyplýnuly z toho, v jakém státním rámci se české země nacházely. Tedy v případě období absolutismu byly české země pojímány jako součást právních dějin habsburské monarchie, stejně tak v letech 1918–1992 jako součást Československa. Zejména proto byla v tomto období významná pozornost věnována jak slovenským dějinám, tak také Podkarpatské Rusi. Následují je četná hesla osvětlující vývoj československých zahraničních vztahů a vztahů k významným mezinárodním organizacím.

Do zpracovávání věcných i životopisných hesel se zapojilo více než 500 odborníků. Struktura autorského kolektivu je mimořádně pestrá, a to jak národnostně, profesně, tak také věkově. V kolektivu autorů nalezneme vedle českých autorů mnoho významných osobností ze Slovenska, Rakouska, Maďarska, Polska i Německa. Autorský kolektiv tvoří jak významní profesoři a docenti, tak i začínající doktorští studenti. Autoři jednotlivých hesel byli vybíráni především podle své specializace s přihlédnutím k tématům, kterým se již v minulosti věnovali. Tento přístup byl zvolen, neboť sliboval maximální, předem odhadnutelnou kvalitu hesel. Autoři při jejich zpracovávání nebyli nikterak omezováni, ani usměrňováni. Rozsah hesla byl většinou ponechán na autorovi s tím, že byl mnohdy jen orientačně dohodnut počet stran. Rovněž přístup ke zpracování každé problematiky byl ponechán na autorovi, což přineslo nebývalou pluralitu názorů. To považujeme za jeden z hlavních přínosů encyklopédie, je to také důvodem, proč se čtenář na různých místech encyklopédie může mnohdy setkat s rozdílným pohledem na danou problematiku, s odlišným hodnocením konkrétních událostí, právních dokumentů nebo osobností.

Jediným, pro autory závazným kritériem bylo, aby hesla byla psána srozumitelně a měla logickou strukturu. Encyklopédie je určena nejen pro odborníky z oblasti právní a obecné historie, ale i pro čtenáře z řad laické veřejnosti. Z toho důvodu každý autor musel k výkladu přistupovat tak, aby byl jeho text určen co nejširšímu počtu čtenářů. Každé heslo splňuje požadavky na výstižnost a komplexnost zpracování, aby čtenář o daném věcném pojmu získal všechny důležité informace, které jsou dostupné v odborné literatuře. Úkolem autorů bylo tedy shromáždit o daném pojmu všechna důležitá fakta.

Členy autorského kolektivu jsou odborníci téměř ze všech druhů právnických a historických pracovišť. Hlavní autorský potenciál vyšel ze všech českých i slovenských právnických fakult. V autorském kolektivu nalezneme i pracovníky Ústavu státu a práva AV, případně dalších vědeckých právnických pracovišť. Do práce na jednotlivých heslech se aktivně zapojili i odborníci z právní praxe, zejména z justičních složek, z úřadu Veřejného ochranců práv a několika advokátních kanceláří.

Velmi překvapující, a o to víc potěšující, byl velký zájem obecných historiků o tento projekt. Na tomto místě nelze vyjmenovat všechna historická pracoviště, jejichž pracovníci velmi obětavě přispěli k úspěšnému dokončení encyklopedie. Zejména to však byly všechny filozofické fakulty v České republice, ale i fakulty pedagogické, sociálních věd a další. Velkým počtem významných autorů přispěly snad všechny historické ústavy. Velké poděkování patří i pracovníkům muzeí a archivů. Kompletní seznam všech autorů a vědeckých a pedagogických pracovišť zapojených do tohoto projektu bude uveden na konci posledního svazku encyklopedie.

Redaktori si jsou samozřejmě vědomi i nedostatků. Především nebylo v silách redaktorů ani vydavatelství zajistit dokonalou jazykovou korekturu. Proto za jazykovou úroveň textů odpovídají sami autoři, u překladů ze slovenštiny, němčiny a polštiny odpovědnost nesou překladatelé.

Všechny texty prošly recenzním řízením. Recenzenty byli především členové vědecké rady encyklopedie.

Redakce encyklopedie i vydavatelé doufají, že práce vložená do tohoto projektu se stane podkladem pro další bádání v oblasti právní historie.

*Karel Schelle, Jaromír Tauchen
vedoucí redaktori Encyklopédie českých právních dějin
červenec 2015*

Vývoj práva

I. Vývoj práva v soudobém vědeckém diskursu

O vývoji práva se v současné době vede vzrušená diskuze. Impulzů, které ji podněcují, se vyskytlo několik. Především je to názor některých postmodernistů, že dějiny a evoluce jsou jen pouhou fikcí. V druhé řadě jsou to pokusy většího počtu autorů snažících se najít obecnou zákonitost, která utváří dějinný pohyb práva vpřed. Řešení se objevuje více. Někdo považuje za určující vlivy politiky, jiný dává přednost působení ekonomiky. Stanovisko dalších vychází z propojení biologické a sociální evoluce. Rozhodující význam má podle nich mechanismus kolektivní evoluční selekce. Ten zajišťuje, že se vždy prosazuje evolučně výhodný model uspořádání společnosti a podoby práva, tedy to, co je výrazem větší míry konkurenceschopnosti. Těmto přístupům oponuje náhled autopoietické teorie. Ta tvrdí, že se právo chová jako černá skřínka. To znamená, že je bez vztahu ke svému okolí a utváří se samospádem.

Tato pestrost názorů je chvályhodná. Dokládá, že už je překonána doba, kdy byl přípustný jediný pohled na vývoj práva, a to optikou vládnoucího schematického vulgárně ekonomického pojetí dějinného procesu prezentovaného marxismem-leninismem. Na druhé straně se ukazuje, že je zde podstatná názorová neshoda a že poznání vývoje práva komplikuje různost pojetí základních kategorií historického procesu (změna, vývoj, eventuálně pokrok) v sociálních vědách, jakož i metodologické spory, jak dějiny, potažmo dějiny práva, zkoumat. Bez zjevných slabin nejsou ani jednotlivé hlavní názorové proudy, jež byly představeny výše. Postmodernistům lze vytknout relativismus a skepsi, která je v rozporu s běžnou zkušeností. Těm, kteří sází na jednu zákonitost vývoje práva, je možné vycítit monokauzalitu a zpravidla také lineární determinismus v pohledu na dějiny. Těžko lze přijmout také hypotézu o mechanismu kolektivní evoluční selekce, která vše ovládá a řídí. Speciálně v právu se často neprosazují nejfektivnější nebo nejvíce konkurenceschopná řešení a o nutnosti nemůže být vůbec řeči. Stanovisko absolutizující vítězství dobra či dokonalosti ve společnosti i v právu (například altruismu) není schopno vysvětlit výskyt sociálních a právních dysfunkcí nejrůznějšího charakteru, resp. s nimi prakticky nepočítá. O nic lépe nedopadá ani názor, že se právo vyvíjí bez vztahu ke svému okolí. Vyvrací je samotná sociální realita a právní praxe.

Encyklopedie českých právních dějin je zcela unikátní projekt skupiny právních historiků soustředěných v právněhistorické společnosti The European Society for History of Law založené v roce 2009 v Brně. Ve spolupráci s předními právněhistorickými pracovišti v ČR a SR a řadou historických pracovišť, vědeckých ústavů, archivů, muzeí, ale i odborníků z praxe se podařilo vytvořit několikasetčlenný kolektiv autorů z České republiky a Slovenské republiky, ale i z Rakouska, Maďarska, Polska, Německa a dalších evropských států. Výsledkem jejich několikaleté práce je mnohosvazková encyklopedie sumarizující všechny důležité poznatky z historie státu a práva na území České republiky.

Encyklopedie českých právních dějin je strukturována do několika částí. Kromě vstupních úvodních studií osvětlujících vznik a podstatu práva, vztah státu a práva, periodizaci vývoje státu a práva na území dnešní České republiky a vývoj právní vědy, je stěžejní částí encyklopedie komplex obsahující věcná hesla. Samostatnou část encyklopedie tvoří několikasetčlenný soubor životopisů předních českých a československých právníků. Doplňky encyklopedie jsou přílohy a podrobný přehled právních dějin v datech. Jednotlivá hesla jsou doplněna podrobnou bibliografií a odkazy, provázanými s ostatními hesly.

Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o.

ISBN 978-80-7380-562-3

v koedici s KEY Publishing s.r.o.

ISBN 978-80-7418-239-6

www.alescenek.cz

www.keypublishing.cz

ISBN 978-80-7380-562-3

9 788073 805623